

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 16ης Ιουλίου 1998 *

Στην υπόθεση T-109/96,

Gilberte Gebhard, διερμηνέας συνεδρίων, κάτοικος Χαϊδελβέργης (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Thierry Schmitt και Pierre Soler-Couteaux, δικηγόρους Στρασβούργου,

ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, Didier Petersheim και João Sant'Anna, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

εναγομένου,

που έχει ως αντικείμενο την επιστροφή του κοινοτικού φόρου που έχει εισπραχθεί επί δύο καταβληθεισών στην ενάγουσα αμοιβών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Rotocki και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Μαΐου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

- 1 Σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965 (στο εξής: συνθήκη περί συγχωνεύσεως), το Συμβούλιο εκδίδει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, τον κανονισμό περί της Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και το Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών (στο εξής: ΚΛΠ).

- 2 Σύμφωνα με το άρθρο 13 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965 (στο εξής: πρωτόκολλο):

«Επί των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών που καταβάλλουν οι Κοινότητες στους υπάλληλους και το λοιπό προσωπικό τους επιβάλλεται φόρος υπέρ των Κοινοτήτων σύμφωνα με τους όρους και τη διαδικασία που καθορίζονται από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής.

Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό απαλλάσσονται από την επιβολή εσωτερικών φόρων επί των αποδοχών, μισθών και λοιπών αμοιβών που καταβάλλονται από τις Κοινότητες.»

- 3 Σύμφωνα με το άρθρο του 1, πρώτο εδάφιο, το ΚΛΠ, που άρχισε να ισχύει στις 5 Μαρτίου 1968, όπως έχει προσδιοριστεί με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108), εφαρμόζεται σε κάθε υπάλληλο ο οποίος έχει προσληφθεί με σύμβαση από τις Κοινότητες. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του ΚΛΠ, θεωρείται ως επικουρικός υπάλληλος ο υπάλληλος ο οποίος προσλαμβάνεται για να ασκήσει με μειωμένο ή πλήρες ωράριο εντός των ορίων τα οποία καθορίζονται από το άρθρο 52 καθήκοντα σ' ένα όργανο.

- 4 Το άρθρο 52, στοιχείο β', που έχει προστεθεί στον τίτλο ΙΙΙ του ΚΛΠ, σχετικά με τους επικουρικούς υπάλληλους, ορίζει ότι δεν δύναται να υπερβεί το έτος, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της ενδεχομένης ανανεώσεως της συμβάσεώς του, η πραγματική διάρκεια της περιόδου κατά την οποία προσλαμβάνεται ένας επικουρικός υπάλληλος.

- 5 Τέλος, το άρθρο 78 του ΚΛΠ ορίζει:

«Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος τίτλου, οι επικουρικοί υπάλληλοι που προσλαμβάνονται από την Ευρωπαϊκή Κοινοβουλευτική Συνέλευση, για τον χρόνο κατά τον οποίο διαρκούν οι εργασίες των συνεδριάσεων, υπόκεινται στους όρους προσλήψεως και αποδοχών που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ του ανωτέρω οργάνου, του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Συνελεύσεως της Ενώσεως Δυτικής Ευρώπης [στο εξής: Συνέλευση της ΕΔΕ], που αφορά την πρόσληψη του εν λόγω υπαλλήλου.

Οι διατάξεις της συμφωνίας αυτής καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των διατάξεων αυτών γνωστοποιούνται στις αρμόδιες για τον προϋπολογισμό αρχές, ένα μήνα πριν τεθούν σε ισχύ.»

- 6 Δυνάμει του άρθρου 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 260/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 115), όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (στο εξής: κανονισμός 260/68), οι επικουρικοί υπάλληλοι υπόκεινται στον κοινοτικό φόρο.
- 7 Με απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1983, το προεδρείο του Κοινοβουλίου θέσπισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του ΚΛΠ, εσωτερική ρύθμιση «σχετικά με τους ανεξάρτητους διερμηνείς συνεδρίων» (στο εξής: εσωτερική ρύθμιση), η οποία άρχισε να ισχύει από την 1η Μαρτίου 1983.
- 8 Το 1984 το Κοινοβούλιο κατέστη συμβαλλόμενο μέρος στις πενταετείς συμβάσεις-πλαίσια που συνάπτει από το 1970 η Επιτροπή με την Association internationale des interprètes de conférence (διεθνή ένωση διερμηνέων συνεδρίων, στο εξής: ΑΙΙC), και τούτο προκειμένου να καθοριστούν οι όροι εργασίας και το οικονομικό καθεστώς όσον αφορά τους ανεξάρτητους διερμηνείς συνεδρίων που προσλαμβάνονται από την Επιτροπή για λογαριασμό των κοινοτικών οργάνων.
- 9 Δυνάμει του άρθρου τους 1, πρώτο εδάφιο, οι συμβάσεις-πλαίσια εφαρμόζονται επί των ανεξαρτήτων διερμηνέων συνεδρίων που προσλαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη ρύθμιση σχετικά με τους διερμηνείς συνεδρίων η οποία ισχύει για το όργανο στο οποίο παρέχουν τις υπηρεσίες τους. Οι διερμηνείς αυτοί προσλαμβάνονται, στην πράξη, με σύμβαση διαδικασίας, τηλεφωνικώς ή διά τηλεομοιοτυπίας, για περίοδο που συνήθως περιορίζεται σε λίγες ημέρες. Στη συνέχεια, η σύμβαση επισημοποιείται με έγγραφη επιβεβαίωση.

- 10 Η επιβεβαίωση αυτή υπενθυμίζει ότι η πρόσληψη διέπεται από τη ρύθμιση που ισχύει στο πλαίσιο του οργάνου στο οποίο ο ενδιαφερόμενος παρέχει τις υπηρεσίες του και ότι οι προσλαμβανόμενοι για τις ανάγκες του Κοινοβουλίου διεργμηνείς διαθέτουν, όσον αφορά οποιαδήποτε σχετική με την πρόσληψή τους διαφορά, τα μέσα ένδικης προστασίας που προβλέπονται από τον τίτλο VII του ΚΥΚ.
- 11 Το άρθρο 33 προβλέπει ότι κάθε όργανο προσαρμόζει τη σχετική με τους ανεξάρτητους διεργμηνείς συνεδριάσεων ρύθμισή του σύμφωνα με την ισχύουσα σύμβαση-πλαίσιο.
- 12 Έτσι, η εσωτερική ρύθμιση του Κοινοβουλίου προσαρμόστηκε προς την πενταετή σύμβαση-πλαίσιο που συνάφθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 1994 για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1994 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1998. Με έγγραφο της 31ης Μαρτίου 1995, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου διαβίβασε, προκειμένου να πετύχει την απαιτούμενη από το άρθρο 78 του ΚΑΠ συμφωνία, σχέδιο εσωτερικής ρυθμίσεως στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στη Συνέλευση της ΕΔΕ, διασαφηνίζοντας ότι οι νέες διατάξεις θα άρχιζαν να ισχύουν, πλην αντιθέτων παρατηρήσεων εκ μέρους των δύο αποδεκτών, από τις 17 Απριλίου 1995. Το κείμενο της νέας εσωτερικής ρυθμίσεως, με τίτλο «Ρύθμιση ισχύουσα επί των επικουρικών διεργμηνέων συνεδρίων», υπεγράφη από τον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου στις 17 Απριλίου 1995.
- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της ρυθμίσεως αυτής, οι διατάξεις του κειμένου αυτού «[που έχει θεσπιστεί] κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του [ΚΑΠ], για την περίοδο απασχολήσεως του, εφαρμόζονται σε κάθε διεργμηνέα που προσλαμβάνεται για να παρέχει τις υπηρεσίες του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με μερική απασχόληση, κατά τις ολομέλειες, τις συνεδριάσεις επιτροπών ή άλλων κοινοβουλευτικών οργάνων».
- 14 Το άρθρο 2 ορίζει ότι αυτοί οι επικουρικοί διεργμηνείς συνεδρίων προσλαμβάνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 78 του ΚΑΠ και από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί επ' ονόματι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 1 της ισχύουσας συμβάσεως-πλαισίου.

- 15 Το άρθρο 3 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των επομένων άρθρων, η κατάταξη, η αμοιβή, η κατ' αποκοπήν αποζημίωση για τα έξοδα ταξιδιού, καθώς και η σύνδεση των αμοιβών με τον τιμάριθμο, που εφαρμόζονται επί των επικουρικών διερμηνέων συνεδρίων ισχύουν όπως έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο.
- 16 Το άρθρο 4.1 ορίζει ότι, «κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του [ΚΛΠ], η αμοιβή και η κατ' αποκοπή αποζημίωση για τα έξοδα ταξιδιού που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7 της [συμβάσεως-πλαισίου] υπόκεινται, όσον αφορά τους υπαλλήλους που καλύπτονται από την παρούσα [εσωτερική ρύθμιση], κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13 του [πρωτοκόλλου], στον θεσπισμένο με τον κανονισμό 260/68 (...) του Συμβουλίου κοινοτικό φόρο».
- 17 Τέλος, το άρθρο 8 παραπέμπει στις διατάξεις του ΚΛΠ και στους λοιπούς ισχύοντες επί όλου του προσωπικού κανόνες όσον αφορά κάθε ζήτημα που δεν προβλέπεται από την εσωτερική ρύθμιση ή από τη σύμβαση-πλαίσιο.

Ιστορικό της διαφοράς

- 18 Η Gebhard απασχολείται, από το 1976, από το Συμβούλιο ως διερμηνέας συνεδρίων βάσει διαδοχικών συμβάσεων βραχείας διάρκειας.
- 19 Δύο από τις προσλήψεις αυτές, από τις 6 έως τις 9 Νοεμβρίου 1995, και στη συνέχεια από τις 11 έως τις 14 Δεκεμβρίου 1995, επιβεβαιώθηκαν με τα από 10 Νοεμβρίου 1995 και 8 Δεκεμβρίου 1995 έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- 20 Με επιστολή της 29ης Φεβρουαρίου 1996 προς το Κοινοβούλιο, η Gebhard αμφισβήτησε την παρακράτηση του κοινοτικού φόρου που είχε γίνει επί των δύο αμοιβών της ύψους 477,61 ECU, υποστηρίζοντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού 260/68, οι ανεξάρτητοι διερμηνείς δεν υπόκεινται στον φόρο αυτό.

- 21 Το Κοινοβούλιο απάντησε, με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1996, στην Gebhard ισχυριζόμενο ότι το άρθρο 78 του ΚΛΠ του επιτρέπει να προσλαμβάνει μη μονίμους υπαλλήλους για σύντομο διάστημα προκειμένου να αντιμετωπίζει τις συγκεκριμένες σε πρόσθετο προσωπικό ανάγκες που προκύπτουν από τις κοινοβουλευτικές δραστηριότητες. Εφόσον το άρθρο 78 του ΚΛΠ περιλαμβάνεται στον τίτλο ΙΙΙ που αφορά τους επικουρικούς υπαλλήλους, οι προσλαμβανόμενοι βάσει της διατάξεως αυτής υπάλληλοι υπόκεινται, όπως και οι λοιποί επικουρικοί υπάλληλοι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 260/68, στον κοινοτικό φόρο.

Διαδικασία

- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 17 Ιουλίου 1996, η Gebhard άσκησε την υπό κρίση αγωγή κατά της αρνήσεως επιστροφής του κοινοτικού φόρου.
- 23 Η υπόθεση, που είχε αρχικώς ανατεθεί στο τρίτο τμήμα, παραπέμφθηκε, με απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Φεβρουαρίου 1998 εκδοθείσα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο τρίτο πενταμελές τμήμα.
- 24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και ζήτησε από το Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να του παράσχει ορισμένα στοιχεία.
- 25 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαΐου 1998.

Αιτήματα των διαδίκων

26 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την αγωγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απορριπτική της ενστάσεως της απόφαση·
- να διατάξει την απαλλαγή της από τον κοινοτικό φόρο και την επιστροφή του, εντόκως, με το ισχύον νόμιμο επιτόκιο, στην ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

27 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την αγωγή απαράδεκτη·
- να αναγνωρίσει το βάσιμο της εισπράξεως του κοινοτικού φόρου επί των αμοιβών της ενάγουσας·
- να αποφανθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό του Διαδικασίας επί των δικαστικών εξόδων.

Επί του παραδεκτού

- 28 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί, πρώτον, το έννομο συμφέρον για άσκηση αγωγής της Gebhard, στο μέτρο που αυτή περιορίζεται στην προβολή της συγκρούσεως φορολογικών αρμοδιοτήτων μεταξύ των γερμανικών αρχών και του Κοινοβουλίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι επί των αμοιβών της έχει επίσης εισπραχθεί και εσωτερικός φόρος.
- 29 Η ενάγουσα αντιτείνει ότι η αγωγή της έχει ως αιτία την αβεβαιότητα του φορολογικού της καθεστώτος, εφόσον οι αρχές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, χώρας κατοικίας της, αμφισβητούν από μακρού χρόνου την υπαγωγή στον κοινοτικό φόρο των απασχολουμένων από το Κοινοβούλιο διεργμηνών.
- 30 Κατά το Πρωτοδικείο, αρκεί η επισήμανση ότι, δεδομένου ότι με την αγωγή ζητείται η επιστροφή του εισπραχθέντος κοινοτικού φόρου, σαφώς προκύπτει, όσον αφορά την ενάγουσα, η ύπαρξη εννόμου για την άσκηση της αγωγής συμφέροντος.
- 31 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η αγωγή ασκήθηκε εκπροθέσμως, στο μέτρο που η ενάγουσα παρέλειψε να αμφισβητήσει τις πρώτες εισπράξεις φόρου κατά τις προγενέστερες προσλήψεις της και παρατηρεί, τρίτον, ότι η ενδιαφερομένη δεν μπορεί να αμφισβητεί την ιδιότητά της ως επικουρικού υπαλλήλου, άγοντας, ταυτόχρονα, χρήση των παρεχομένων από τον τίτλο III του ΚΛΠ μέσων ένδικης προστασίας.
- 32 Προτού αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί αυτών των δύο ενστάσεων απαραδέκτου, επιβάλλεται να εξετασθεί κατ' ουσίαν η αγωγή, και τούτο εφόσον η επίμηση του βασίμου τους εξαρτάται από την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα ουσίας σχετικά με το αν η Gebhard έχει νομίμως προσληφθεί ως επικουρικός, κατά την έννοια του τίτλου III του ΚΛΠ, υπάλληλος.

Επί της ουσίας

- 33 Με τους τρεις ισχυρισμούς της, η Gebhard αμφισβητεί τον νόμιμο χαρακτήρα της εσωτερικής ρυθμίσεως του Κοινοβουλίου βάσει της οποίας το εν λόγω κοινοτικό όργανο εισέπραξε τον επίδικο κοινοτικό φόρο.

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό που αντλείται από παράβαση του άρθρου 78 του ΚΛΠ και του άρθρου 2 του κανονισμού 260/68

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 34 Η Gebhard διατείνεται ότι δεν μπορούσε νομίμως να υπαχθεί στον κοινοτικό φόρο εφόσον δεν εμπίπτει ούτε στον ΚΛΠ ούτε, λόγω των συγκεκριμένων όρων απασχολήσεώς της, στις ειδικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του ΚΛΠ.
- 35 Μολονότι όλες οι απασχολήσεις της ήσαν βραχείας διάρκειας, παρ' όλ' αυτά αυτές επαναλαμβάνονταν συχνά από έτους σε έτος μετά το 1976. Όμως, η πραγματική περίοδος ασκήσεως των καθηκόντων ενός επικουρικού υπαλλήλου δεν μπορεί να υπερβαίνει, εν πάση περιπτώσει, το έτος.
- 36 Οι γενικές διατάξεις του ΚΛΠ, οι οποίες περιλαμβάνονται στα άρθρα του 1 έως 7 και των οποίων αντικείμενο είναι ο προσδιορισμός του προσωπικού πεδίου εφαρμογής, δεν προβλέπουν καμία εξαίρεση όσον αφορά έναν ορισμό του επικουρικού υπαλλήλου που να προσιδιάζει ειδικώς στο άρθρο 78 και να συνεπάγεται παρέκκλιση από το άρθρο 52. Επιτρέποντας παρέκκλιση από τις διατάξεις του τίτλου III του ΚΛΠ μόνο λόγω των προβλεπομένων στη μνημονευομένη συμφωνία όρων σχετικά με την πρόσληψη και αμοιβή των επι-

κουρικών υπαλλήλων που προσλαμβάνονται από το Κοινοβούλιο κατά τις συνόδους, το άρθρο 78 επιτρέπει παρέκκλιση μόνον από τα κεφάλαια 3, «Όροι προσλήψεως», και 5, «Αποδοχές και επιστροφή εξόδων», του τίτλου ΙΙΙ του ΚΛΠ.

- 37 Το Κοινοβούλιο αντιτείνει ότι, λόγω της προβλεπομένης από το άρθρο 78 του ΚΛΠ παρεκκλίσεως, ούτε το άρθρο 52 του ΚΛΠ τυγχάνει εφαρμογής επί των επικουρικών υπαλλήλων συνεδρίων. Ουδεμία ασκεί επιρροή το καθιερωθέν με το άρθρο αυτό χρονικό όριο διότι η εφαρμογή του επί των επικουρικών υπαλλήλων συνόδου θα κατέληγε στην κατάργηση του κατά παρέκκλιση καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 78, και τούτο ενώ το εν λόγω άρθρο επιτρέπει ακριβώς στο Κοινοβούλιο να διαθέτει τα νομικά και πρακτικά μέσα για τη διαχείριση του πρόσθετου προσωπικού που χρειάζεται προς επικουρίαν των κοινοβουλευτικών δραστηριοτήτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 38 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της υποθέσεως, η Gebhard είχε προσληφθεί ως διερμηνέας συνεδρίων, κατά διαδοχικές περιόδους απασχολήσεως, κάθε μία από τις οποίες περιοριζόταν σε λίγες ημέρες, μέσω ανεπισημών επαφών, που στη συνέχεια επισημοποιούνταν με επιβεβαιώσεις προσλήψεως.
- 39 Το Δικαστήριο, μολονότι έχει κρίνει ότι οι πρόσθετοι διερμηνείς που προσλαμβάνονται από την Επιτροπή βάσει συμβάσεων οι οποίες είναι βραχείας διάρκειας και ανανεώνονται συχνά από έτος εις έτος, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της ενάγουσας, δεν μπορούν να αξιώνουν να τους αναγνωριστεί η ιδιότητα του κατά την έννοια του ΚΛΠ υπαλλήλου, έχει, ωστόσο, επιφυλαχθεί να αποφανθεί ρητώς επί του ζητήματος της εφαρμογής της εσωτερικής ρυθμίσεως που έχει θεσπιστεί από το Κοινοβούλιο βάσει του άρθρου 78 του ΚΛΠ (απόφαση της 11ης Ιουλίου 1985, 43/84, Maag κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 2581, σκέψεις 22 και 23).
- 40 Πράγματι, το άρθρο αυτό επιτρέπει στο Κοινοβούλιο να προσλαμβάνει τους επικουρικούς υπαλλήλους που είναι αναγκαίοι για την οργάνωση των συνόδων του για όσο χρόνο διαρκούν οι σύνοδοι αυτές, και τούτο κατά παρέκκλιση από

τις διατάξεις του τίτλου III του ΚΛΠ. Προς τούτο, η εν λόγω διάταξη παραπέμπει, αναφορικά με το πρόσθετο προσωπικό που είναι αναγκαίο για την επικούρία των κοινοβουλευτικών δραστηριοτήτων, στους προηγουμένως συμφωνηθέντες μεταξύ τριών οργάνων ή ευρωπαϊκών οργανώσεων, που ειδικώς ενδιαφέρονται εν προκειμένω, όρους προσλήψεως.

- 41 Έτσι, το άρθρο 78 του ΚΛΠ σκοπεί στο να καθίσταται δυνατό στο κοινοβουλευτικό όργανο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να ανταποκρίνεται στις συγκεκριμένες και μαζικές ανάγκες σε πρόσθετο ανθρώπινο δυναμικό που συνεπάγεται η εύρυθμη διεξαγωγή των συνεδριάσεων των διαφόρων οργάνων του λήψεως αποφάσεων.
- 42 Επομένως, ο χρονικός περιορισμός του άρθρου 52, στοιχείο β', του ΚΛΠ όσον αφορά την πρόσληψη επικουρικών υπαλλήλων ουδεμία ασκεί, εξ ορισμού, επιρροή έναντι αυτών των πρόσθετων υπαλλήλων, εφόσον ο επαναληπτικός χαρακτήρας και η περιορισμένη διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων τους εμπίπτουν, αντιθέτως, στην έννοια της προσλήψεως σύμφωνα με το νόημα που της δίδει το άρθρο 78 του ΚΛΠ.
- 43 Επομένως, δεν προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο υπερέβη τα όρια της παρεκκλίσεως που του επιτρέπει το Συμβούλιο στο άρθρο 78 του ΚΛΠ θεσπίζοντας, δυνάμει της διατάξεως αυτής, την εσωτερική ρύθμιση που εφαρμόζεται επί των διερχομένων συνεδριών, και τούτο εφόσον η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου της 1, μόνον επί των ανεξαρτήτων διερχομένων που προσλαμβάνονται για να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Κοινοβούλιο, με μειωμένο ωράριο, κατά τη διάρκεια των ολομελειών, των συνεδριάσεων των επιτροπών και των λοιπών κοινοβουλευτικών οργάνων.
- 44 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρόσληψη της ενάγουσας ως υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 78 του ΚΛΠ της προσέδωσε κατ' ανάγκη την ιδιότητα του επικουρικού υπαλλήλου κατά την έννοια του τίτλου III του ΚΛΠ.

- 45 Επομένως, δεδομένου ότι οι επικουρικοί υπάλληλοι υπόκεινται, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 260/68, στον κοινοτικό φόρο, το Κοινοβούλιο δεν παρέβη τη διάταξη αυτή προβαίνοντας, κατ' εφαρμογήν της εσωτερικής του ρυθμίσεως, στις επίδικες παρακρατήσεις κοινοτικού φόρου.
- 46 Επομένως, ο πρώτος ισχυρισμός της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό που αντλείται από παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της συνθήκης περί συγχωνεύσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 47 Η ενάγουσα θεωρεί ότι ο τίτλος ΙΙΙ του ΚΛΠ περιλαμβάνει, λόγω της παραπομπής που το άρθρο 78 του ΚΛΠ κάνει στη συναφθείσα, πριν από τη δημοσίευση του ΚΛΠ, συμφωνία μεταξύ του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Συνελεύσεως της ΕΔΕ, τις προσδιοριζόμενες στη συμφωνία αυτή ειδικές προϋποθέσεις σχετικά με την πρόσληψη και την αμοιβή, αποκλεισμένων όλων των άλλων στοιχείων, των επικουρικών υπαλλήλων συνόδου.
- 48 Επομένως, οποιαδήποτε μεταβολή των ειδικών προϋποθέσεων θα συνεπαγόταν, αυτοδικαίως, τροποποίηση του τίτλου ΙΙΙ του ΚΛΠ. Επομένως, καταρτίζοντας, με βάση το άρθρο 78 του ΚΛΠ, αυτοτελή εσωτερική ρύθμιση για τους επικουρικούς διεργητές συνεδρίων, το Κοινοβούλιο σφετερίστηκε την αποκλειστική αρμοδιότητα που το άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της συνθήκης περί συγχωνεύσεως απονέμει στο Συμβούλιο για τον καθορισμό του ΚΛΠ.

- 49 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν αποδεικνύει ότι υπέβαλε στους δύο άλλους οικείους συμβαλλομένους, προκειμένου αυτοί να συμφωνήσουν, την εσωτερική του ρύθμιση προτού τη θέσει σε εφαρμογή.
- 50 Εν πάση περιπτώσει, η εσωτερική ρύθμιση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 78 του ΚΛΠ, και τούτο εφόσον το άρθρο της 3.1, σχετικά με την αμοιβή των επικουρικών διερμηνέων συνεδριών, παράγεται σε σύμβαση-πλαίσιο μη έχουσα εφαρμογή επί του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Συνελεύσεως της ΕΔΕ.
- 51 Τέλος, εφόσον κανένα από τα δύο συμβαλλόμενα στη μνημονευόμενη στο άρθρο 78 του ΚΛΠ συμφωνία μέρη δεν βαρύνει τους διερμηνείς του με φόρο εισοδήματος, παρακρατούμενο στην πηγή, η προβλεπόμενη από την εσωτερική ρύθμιση υπαγωγή στον κοινοτικό φόρο δεν εμπίπτει στο αντικείμενο της συμφωνίας αυτής.
- 52 Το Κοινοβούλιο αντιτείνει ότι περιορίστηκε στο να θεσπίσει, τηρώντας τις προβλεπόμενες στο άρθρο 78 του ΚΛΠ διαδικαστικές λεπτομέρειες, μια εσωτερική ρύθμιση ισχύουσα επί των διερμηνέων που προσλαμβάνονται ως επικουρικοί υπάλληλοι συνόδου, ρύθμιση η οποία, πριν από τη θέση της σε εφαρμογή, υποβλήθηκε στους δύο άλλους οικείους συμβαλλομένους προκειμένου αυτοί να συμφωνήσουν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 53 Όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου ισχυρισμού, η ενάγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι κάθε μεταβολή των ειδικών προϋποθέσεων που εφαρμόζονται επί των επικουρικών υπαλλήλων συνόδου συνεπάγεται, αυτοδικαίως, τροποποίηση του τίτλου ΙΙΙ του ΚΛΠ. Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει συναφώς ότι το άρθρο 78, δεύτερο εδάφιο, ρητώς επιτρέπει στους συμβαλλομένους στη μνημονευόμενη συμφωνία να τροποποιούν τις διατάξεις της.

- 54 Ως προς τις διαδικαστικές λεπτομέρειες σχετικά με τη θέσπιση της ισχύουσας εσωτερικής ρυθμίσεως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από τον φάκελο δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης ή η Συνέλευση της ΕΔΕ ήγειραν αντιρρήσεις για το σχέδιο εσωτερικής ρυθμίσεως που ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου τους διαβίβασε με έγγραφα της 31ης Μαρτίου 1995 προκειμένου να πετύχει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του ΚΛΠ, τη συμφωνία τους.
- 55 Όσον αφορά τις ουσιαστικές διατάξεις της κατ' αυτόν τον τρόπο τεθείσας σε ισχύ εσωτερικής ρυθμίσεως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι δεν υπήρξε υπέρβαση των ορίων των όρων προσλήψεως και αμοιβής που έχουν χαραχθεί με την κατ' την έννοια του άρθρου 78 του ΚΛΠ συμφωνία.
- 56 Ειδικότερα, όπως υποστήριξε το Κοινοβούλιο, αντικείμενο της συμφωνίας αυτής ήταν όχι να επιτευχθεί απόλυτη ισότητα στις καταβαλλόμενες από τους τρεις συμβαλλομένους στη συμφωνία αμοιβές, αλλ' απλώς να συμφωνηθούν οι διάφορες αμοιβές ανάλογα με τις αντιξοότητες που αντιμετώπιζε καθένας τους.
- 57 Τέλος, ορίζοντας ότι η αμοιβή των επικουρικών διεργημένων συνεδριών υπόκειται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78 του ΚΛΠ, στον κοινοτικό φόρο, το άρθρο 4.1 της εσωτερικής ρυθμίσεως περιορίζεται στην εφαρμογή, αναφορικά με τους ενδιαφερομένους, του άρθρου 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 260/68.
- 58 Υπό τις συνθήκες αυτές, ουδεμία ασκεί επιρροή το επιχείρημα της ενάγουσας ότι η υπαγωγή στον προβλεπόμενο από την εσωτερική ρύθμιση κοινοτικό φόρο δεν εμπίπτει στο αντικείμενο της κατ' την έννοια του άρθρου 78 του ΚΛΠ συμφωνίας.
- 59 Επομένως, και ο δεύτερος ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 13 του πρωτοκόλλου

- 60 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι οι ανεξάρτητοι διερμηνείς συνεδρίων δεν υπάγονται στο ΚΛΠ, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να τους επιβαρύνει με τον κοινοτικό φόρο, διότι κάτι τέτοιο συνιστά σφετερισμό των αρμοδιοτήτων που έχουν απονεμηθεί στο Συμβούλιο με το άρθρο 13 του πρωτοκόλλου.
- 61 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, εφόσον οι διερμηνείς συνεδρίων που προσλαμβάνονται από το Κοινοβούλιο ως επικουρικοί διερμηνείς συνόδου πρέπει να θεωρούνται επικουρικοί κατά την έννοια του τίτλου ΙΙΙ του ΚΛΠ υπάλληλοι, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως στηριζόμενος επί εσφαλμένης βάσεως.
- 62 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να εξεταστούν η δεύτερη και η τρίτη ένσταση απαραδέκτου του Κοινοβουλίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ Κοινοτήτων και υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.
- 64 Ενόψει της πολυπλοκότητας του νομικού πλαισίου της υπό κρίση διαφοράς, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα που υπέβαλε το Κοινοβούλιο, βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, με το οποίο ζητήθηκε να καταδικαστεί η ενάγουσα στην καταβολή των εξόδων στα οποία αυτό υποβλήθηκε χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως. Κατά συνέπεια, πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την αγωγή.**
- 2) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Tiili

Briët

Lenaerts

Potocki

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουλίου 1998.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili